

22. po Trojici – 17.11.2019

Proti...

Pokoj Boží s vami!

Jakub 4:7-10 (4:7-5:6) „*Poddajte sa teda Bohu, ale vzoprite sa diablu – a utečte od vás. Priblížte sa Bohu a priblíži sa vám. Očistite si ruky, hriešnici a vy, duševne rozpoltení, posväťte si srdcia, uvedomte si svoju biedu, žalostite a plačte! Váš smiech nech sa obráti na žalosť a radosť na žiaľ! Pokorte sa pred Pánom a povýši vás“.*

Keď bojujeme, tak to robíme za niečo a proti niečomu. Tak je to aj v duchovnom živote: bojujeme za Boha a Jeho cesty a proti diablu a jeho spôsobom. Biblia jasne hovorí, že človek patrí buď jednému alebo druhému, ale nedá sa patriť Bohu a poslúchať diabla a naopak. Pravda je taká, že je to v našej moci, kto bude našim Pánom.

Jakub tvrdí, že sa tak deje vtedy, keď sa dokážeme priblížiť Bohu a vzopriet sa diablu. Ale nie je to myslené tak, že Pán Boh milostivo čaká, kedy sa my rozhodneme prísť k Nemu, ale skôr tieto slová treba chápať v zmysle: **Boh čaká, kedy by sa mohol priblížiť, kedy by sme mohli byť Jemu blízko.** A ak to urobíme a Pána Boha pustíme, dovoľíme Mu priblížiť nás k Nemu, potom diabol nemá na výber a musí ujsť preč. Nie kvôli nám, ale len vďaka Kristovi a Jeho moci.

Napriek tomu, že Ježiš nám ukázal nebeského Otca a dovolil nám spoznať Ho osobne, bližšie, nefunguje to tak, že prichádzame k akémusi nedokonalému ľudskému priateľovi, ale kráčame k Bohu, k Pánovi neba a zeme. Preto Jakub pripomína, že si toto stretnutie vyžaduje určitú úctu a prípravu. Táto príprava zasahuje ruky, srdce a dušu. Ruky majú byť nevinné, srdce čisté a duša sa nemá zameriavať na márnosť tohto sveta. Kto toto dodrží, môže byť blízko Bohu.

Čo to konkrétne znamená Jakub rozoberá v troch „PROTI“: proti ohováraniu, proti ubezpečenosti, proti neľútostivým boháčom. A stále tu hovorí cirkvi, kresťanom, veriacim ľuďom.

1. Proti ohováraniu: Jakub vytýka kresťanom, že si uzurpujú právo, ktoré má Boh. Že sa stavajú do pozície sudcov a pomstiteľov, hoci veľmi dobre vedia, že na to nedostali kompetencie. **Tým, že ohovárame, posudzujeme blížneho, nedodržiavame zákon, ale stávame sa sudcami.** Pán Boh od nás predsa nechce, aby sme boli iných súdili na základe Jeho zákona, ale aby sme my dodržiavali Jeho zákon, ako výraz poslušnosti a pokory.

Pán Boh chce, aby sme sa pokorili pred Ním a On nám potom udelí postavenie. Teda nemáme pokoriť či ponížiť iných, ale pokoriť sami seba, pokoriť vlastnú aroganciu, svoju pýchu, svoje ja. Platí teda pre nás slovo Pána Ježiša Krista: „*Nesúďte, aby ste neboli súdení. Pretože kým súdom súdite vy, takým bude aj vy posúdení a ako mierou meriate vy, takou Boh nameria vám*“ (Mt 7:1-2).

Ak sa vzoprieme diablovým návrhom k ohováraniu a posudzovaniu blížnych, utečie od nás. Ale to predpokladá, že sa poddáme Bohu, ponížime sa pred Ním, aby nás On sám motivoval ku správne mu vzťahu k blížnym.

2. Proti prílišnému pocitu istoty: Jakub vytyka kresťanom, že mnohé veci berú ako samozrejmosť. Akoby im viera v Pána Boha mala byť zárukou Jeho požehnania, darov, zárukou uskutočnenia plánov, bez komplikácií a nešťastí. **Ak človek nemyslí na svoje hranice a žije tak, akoby mal na všetko právo, potom zabúda na Božiu vôľu, Jeho konanie, na Božie plány pre svoj život.** Pán Boh od nás očakáva, že budeme konať všetko potrebné v živote, takisto si môžeme mnohé plánovať, máme aj dosahovať ciele, ale s tým predpokladom, že nie je všetko závislé iba od nás.

Pán Boh chce, aby sme vždy ráтали s tým, že nemáme všetko vo svojich rukách. Veď nikto z nás nevie, či tu zajtra ešte bude, či naše plány vyjdú, či sa stane reálnym náš sen. Je tu veľa rizikových faktorov, ktoré ovplyvňujú našu prítomnosť i budúcnosť. Jakub tu kritizuje pocit dôležitosti konkrétnych ľudí, ktorí si robia plány, akoby to, čo príde bola samozrejmosť. Aj tí ľudia, ktorí zomreli pri autonehode pri Nitre, si robili plány...

Ak sa vzoprieme diablu a jeho posilňovaniu nášho ega, utečie od nás. Ale to predpokladá, že sa poddáme Bohu a uvedomíme si, že ak On bude chcieť, vykonáme všetko, čo je pred nami, čo máme v pláne. Všetko totiž nezávisí len od nás, ale v prvom rade od Božieho požehnania.

3. Proti nel'útoštným boháčom: Jakub tu varuje ľudí, ktorým asi všetci závidíme. Varuje boháčov a to preto, lebo oni vlastne na tomto svete v podstate nemajú nič, iba to bohatstvo. A to je strašne neisté, nespoľahlivé, pretože mole, hrdza a zlodej ho dokážu zničiť, znehodnotiť. **Boháč je definovaný svojim bohatstvom a keď mu ho vezmete, čo mu zostane? Nič.** Napriek tomu on nepremýšľa nad tým, že by niečo zo svojho bohatstva mal stratiť. On si je tým bohatstvom taký istý, že predpokladá: môj majetok mi dáva právo konať bez mantinelov.

Možno si povieme, že nás sa to netýka, lebo my nie sme boháči. Ale nie je to celkom tak, pretože vždy sa nájdu ľudia, ktorí sú chudobnejší ako my. V našej cirkvi prebieha už niekoľko rokov akcia „Koľko lásky sa zmestí do krabice od topánok“. Tohto roku sme sa zapojili aj my a posielame balíčky pre

deti do Srbska. Jeden oslovený človek však povedal, že on pre cudzie decká kupovať nič nebude. Nie je bohatý, ale má viac ako tie deti. A preto aj pre neho platí táto výstraha. Platí pre všetkých nás: aby sme si nezakladali iba na tom, čo v tomto svete vlastníme, lebo všetko je tu pomínutelné. A keď sa to stratí, aj náš život stratí zmysel a význam. Máme hľadať Božie kráľovstvo a o to ostatné nemáme byť ustarostení.

Ak sa vzoprieme diablove a jeho pokušeniu mysliet' si, že sme to, čo vlastníme, utečie od nás. Ale to predpokladá, že sa poddáme Bohu a uvedomíme si, že ak máme Boha, máme všetko, ale ak aj máme všetko a nemáme Krista, nemáme nič.

Kto vie, má schopnosť, konať dobro, ale nekoná ho, potom sa tá schopnosť premieňa v hriech. Sú situácie, keď presne vieme, čo by sme mali urobiť, aby sme pomohli, aby sme prispeli dobrom, ale ak to neurobíme, vykonali sme hriech. Ak vieme, že sa máme vzoprieť zlu a priblížiť sa k Bohu, ale my aj tak tvrdohlavo stojíme na zlom, potom máme hriech a zlo v nás zostáva, ba práve naopak: znásobuje sa.

Dnes je čas poddať sa Bohu a vzoprieť sa diablove a to tak, že budeme bližných milovať, nie ohovárať, že si budeme robiť plány s myšlienkou, že ich uskutočnime, ak to Boh bude chcieť a že správne naložíme s tým, čo sme dostali a podelíme sa s tými, ktorí také šťastie nemajú. Kiežby sa nám to podarilo. Amen.